

3 ΜΑΪΟΥ 2021
ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ
ΠΡΩΪ

Ο ΟΡΘΟΣ

Λαβὼν ὁ ἱερεὺς εἰς χεῖρας τὸ θυμιατήριον, ἵσταται ἐνώπιον τῆς Ἁγίας Τραπέζης, καὶ θυμιῶν τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον, λέγει ἐκφώνως· Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Καὶ τοῦ λαοῦ ἀποκρινομένου τό, Ἀμήν, ἄρχεται ὁ ἱερεὺς φάλλον μεγαλοφώνως τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος Πάϛ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος
ἕτερον

Ἦχος Πάϛ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
οις εν τοις μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με
νος

Τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται τρὶς ἄνευ στίχων καὶ ὑπὸ τῶν χορῶν ἐξάκις, τοῦ ἱερέως θυμιῶντος καὶ λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους·

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

αυ τος α αν τι ι λα α α βϝ ϝ ϝ και σω ω ω

σον Σω ω τη η ηρ μϝ ϝ

Ο ι μι σϝ ϝν τες Σι ω ων αι αι σχυ υν θη

η η τε ε ε ε ε α πο ο τϝ Κυ υ ρι

ι ι ϝ ϝ ϝ ϝ ως χο ο ο ο ο ορ το ο ο ο ος

γαρ πυ υ ρι ι ι ι ι ε ε σε ε ε σθε ε

ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι

Α γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι και κα α θα αρ σει

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρυ υ νε ε ε ται

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι

ι ι Ι ε ε ρο κρυ υ φι ι ι ω ως

Κ αι νυν και α ει και εις τϝς αι ω νας των

αι ω ω νων α α μη ην

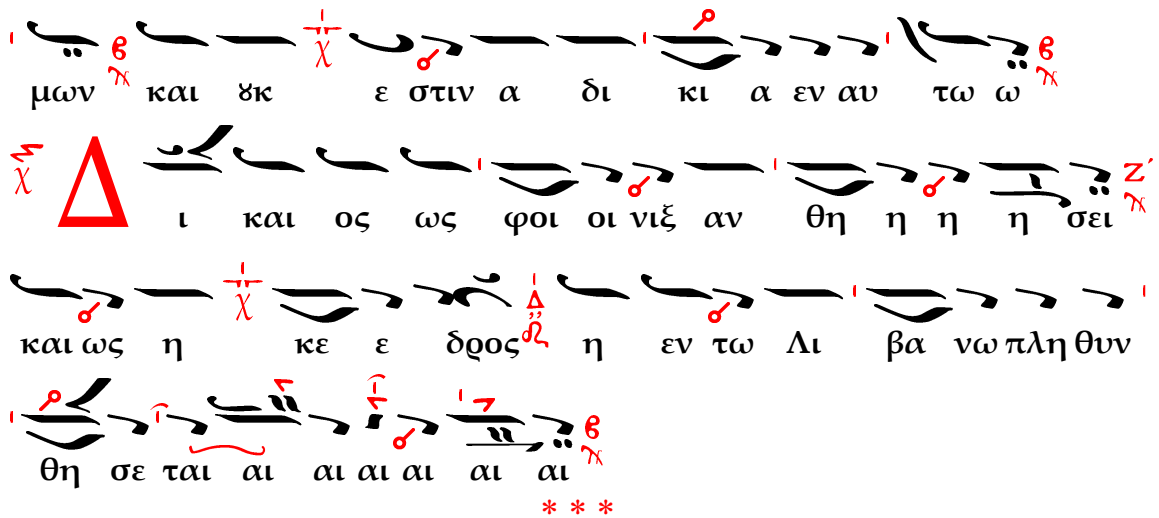
A ^{B8} γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ
^{B8} ζει ^Δ τα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει
^{Πα} ει ει θρα α ^ε αρ δε ε ε ε ε ευ ο ο ο
^{Δι} ο ον τα α ^π α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{B8}
ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι
α αν ^ε

Προκείμενον. Ψαλμός 74' (91).

Ἦχος ^ε Βου ^ς

Δ ι ι και ος ως φοι οι νιξ αν θη η σει ^Δ και
ως η κεδ ρος η εν τω Λι βα νω πληθυν θη σε ται ^ε
Στίχ. α'. ^χ Πε φυ τευ με νος εν τω οι κω Κυ ρι
^ε ^ε εν ταις αυ λαις τ^ε Θε ^ε ^ε η μων ε ξαν θη
σει ^ε

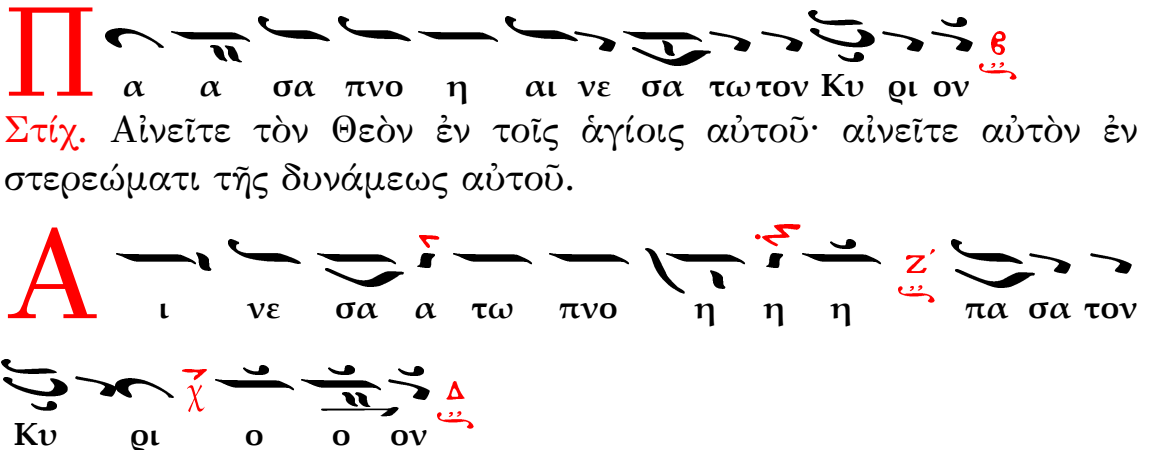
Δ ι ι και ος ως φοι οι νιξ αν θη η σει ^Δ και
ως η κεδ ρος η εν τω Λι βα νω πληθυν θη σε ται ^ε
Στίχ. β'. ^χ Ο τι ευ θυς Κυ ρι ος ο Θε ος η

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 Κύριε, ἐλέησον.
 Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...
 Ἀμήν.

Ἦχος Δι-Θ

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.
 Κύριε, ἐλέησον. (γ)
 Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
 Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.
 Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
 Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.
 Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.
 Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.
 Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἑορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.
 Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (κα' 12-19).
 (Ζήτηι αὐτὸ τῇ Τρίτῃ τῆς ἰβ' ἑβδομάδος τοῦ Λουκᾶ).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς: Προσέχετε ἀπὸ τῶν

ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσιν γὰρ ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέτε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ἣ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων καὶ συγγενῶν καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν, καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θριξὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ὁ ψαλμὸς Ν' (50) καταλιμπάνεται.

Εἶτα ψάλλομεν εἰς ἦχον β'.

Ἦχος Δι

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταις του Α θλο φο ο ρθ πρε σβει αις ε λε η μον ε ξα

λει φον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κθ πρε σβει αις ε λε

η μον ε ξα λει φον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα

των

Εἶτα, Ἰδιόμελον.

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

μα α α μ

η με ε ρον η οι κ με ε ε νη η πα α α

σα ταις τ α θλο ο φο ο ο ρ α αυ γα α ζε ται

α κτι ι ι ι σι και η τ χρι στ ε ε εκ

κλη η σι α τοις αν θε σιν ω ρα ι ζο ο με νη

Γε ε ω ω ρ γι ε βο α α α σοι θε ρα πων

Χρι ι στ και προ στα α α α τα θε ε ρ μο ο τα α

α α τε μη ελ λι ι πη η ης προ ε σβε ε ευ ων

υ περ η μων προς Κυ υ υ ρι ι ι ι ο ο

ο ο ον

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς δ' καὶ τοῦ ἁγίου ὁ
ὁμόειρμος εἰς δ'.

Ὁ Κανὼν. Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος Ἐ Πα ρ

ᾠδὴ α'

Α να στα σε ως η με ρα λαμπρυν θω μεν λα
οι ^Δ Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα ^Δ εκ γαρ θα
να του προς ζω ην ^Δ και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος ^π η μα ας δι ι ε βι βα σεν ^Δ ε
πι νι κι ον α α δο ον τας ^π (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κ α θαρ θω μεν τας αι σθησεις και ο ψο με θα ^Δ
τω α προ σι τω φω τι της Α να στα σε ως ^π
Χρι στο ον ε ξα στρα πον τα ^Δ και χαι ρε τε φα σκον
τα ^Δ τρα νω ως ακου σο με θα ^Δ ε πι νι κι ον α α
δο ον τες ^π

Ο υ ρα νοι μεν ε πα ξι ως ευφραι νε σθω σαν ^Δ
γη η δε α γαλ λι α α σθω ^Δ ε ορ τα ζε τω

δε κο σμος ο ρα τος τε α πας και α ο
ρα τος Χρι στο ος γαρ ε γη γερται ευ φρο συ νη
αι ω ω νι ι ος

Κανών πρώτος τοῦ Ἁγίου, οὔ ἢ ἀκροστιχίς·
Ἦμνῶ σε Γεώργιε Δαυῖδ ἐκ πόθου· δεῖ γὰρ δῆ.
ᾠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ἀναστάσεως ἡμέρα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

περ η λι ον ε ξη στρα ψεν η μνη μη σθ
νυν μαρ τυς Χρι στς ο πλι ι τα ως γαρ α κτι νας
παμ φα εις των θαν μα των τας αυ γας εις πα α σαν την
γην λαμ πρω ως ε ε ξε δι σκευ σε φω το φο ρε Γε
ω ω ρ γι ι ε

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μ ο νο μα χη μυ ρι ο νι κε Χρι στς Α θλη
τα δος μοι τς α θλς με ελ ψαι και α γω νι
σμα τα τα σα α περ ετ λης ανδρι κως τω πο ο θω Χρι
στς σο φε ε Ε εκ πυ ρθ με νος ω και ε ζης γη
θο ο με ε νος

Δόξα.

N ε ος ω φθησεν πο λε μοις ι κα νος τη χει ρι
αλ λος Δαυ ιδ αν δρει ει ος ως γαρ αυ τος τον Γο
λι αθ τον α ντι πα λον και συ ητ τα ας κα θε λων
βο λαι αις ται αις των λο γων σφ στε φα νι τα Γε ω ωρ
γι ι ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω ς α νεκ φρα στος ω ραι ος φρι κα λε ος ο
σος ξε νος ο το κος Κο ο ρη ως υ πο μα
ζι ον και γαρ τον πα ντε λει ον Θε ον θη λα α ζεις σαρ
κι πα ρα α δο ο ξον α κσ μα βρε φο τρο φε Μη
τρα α να αν δρε

Καταβασία.

A να στα σε ως η με ρα λαμπρον θω μεν λα
οι Πα σχα Κυ ρι ου Πα α σχα εκ γαρ θα
να του προς ζω ην και εκ γης προς ου ρα νον Χρι
στο ος ο Θε ος η μα ας δι ι ε βι βα σεν

πι νι κι ον α α δο ον τας

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ὠδὴ γ'

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α

γο ο νου τε ρα του ρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι

ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαντος Χρι στου εν
ω στερε ου ου με ε θα (δίς)

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νυν παντα πε πληρωται φω τος ου ρα νος τε και
γη η και τα κα τα χθο νι α ε ορ τα ζε τω
γουν πα σα κτι ι σις την ε γερσιν Χρι στου εν η
ε στε ρε ε ω ω ται

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Χθες συ νε θα πτο μην σοι Χρι στε συ νε γει ρο μαι
ση η μερον α να σταν τι σοι συ νε σταυ ρου μην
σοι χθες αυ το ος με συν δο ξα σον Σω τη εν τη
βα σι λει ει α α σου

Τοῦ ἁγίου. Δεῦτε πόμα πίωμεν καινόν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνδρομος ε ξε λαμψεν η μιν η πα νεν δο ξος
μνη η μη Η τθ θε ρα πο ντος τη Α να στα σει
Χρι στ εν η η συνελ θον τες οι πι στοι φαιδρωσ ε

ορ τα α σω ω μεν

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ε υ φρανθη τε γη καιου ρα νοι τα τε ο ρη και

πα αντες β νοι σκιρ τη σα τε ρειθραθau μα των και

γαρ υ ψο ο θεν η μιν ομ βρο βλυ τει ο Μαρ τυς Γε

ω ωρ γι ι ος

Δόξα.

Γ η πα σα και βρο τει ος φυ λη ου ρα νος τε συγ

χαι αι ρει στρατος Α γγε λων τε ο πρω το στρα τη

γος γαρ Χρι στu ε νυν Γε ωρ γι ος εκ γης βαι νει προς

ου ρα α νι ι α

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε υ φρανθη τι τερ πu Μα ρι αμ ει και χθες ως ρομ

φαι αι α γαρ την καρ δι αν σου ο του Υι ου σου

Σταυ ρος δι η ηλθεν αλλ ουν ως εκ πα στu τα φu

α νε ε τει ει λεν

Καταβασία.

Δ ευ τε πο μα πι ω μεν και νον ουκ εκ πε τρας α

γο ο νου τε ρα τουρ γου με νον αλλ α φθα ρ σι
 ας πη γην εκ τα αφου ομ βρη σαν τος Χρι στου εν
 ω στερε ου ου με ε θα

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα} ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΥΠΑΚΟΗ

Ὁ α' χορὸς τὴν ὑπακοήν. Ἦχος δ'.

Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον, αἱ περὶ Μαριάμ, καὶ εὔρουσαι τὸν λίθον, ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, ἤκουον ἐκ τοῦ Ἀγγέλου· Τὸν ἐν φωτὶ αἰδίῳ ὑπάρχοντα, μετὰ νεκρῶν τί ζητεῖτε ὡς ἄνθρωπον; βλέπετε τὰ ἐντάφια σπάργανα· δράμετε καὶ τῷ κόσμῳ κηρύξατε, ὡς ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον· ὅτι ὑπάρχει Θεοῦ Υἱός, τοῦ σώζοντος τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Εἰ καὶ ἐν τάφῳ κατῆλθες, ἀθάνατε, ἀλλὰ τοῦ ἄδου καθεῖλες τὴν δύναμιν· καὶ ἀνέστης ὡς νικητής, Χριστέ ὁ Θεός, γυναιξὶ μυροφόροις φθεγξάμενος· Χαίρετε, καὶ τοῖς σοῖς ἀποστόλοις εἰρήνην δωρούμενος, ὁ τοῖς πεσοῦσι παρέχων ἀνάστασιν.

* * *

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ δ'

Επι της θειας φυλακης ο θε η γο ρος Αβ
βα κουμ στη τω μεθ η μων και δει κνυ υ τω φα ε
σφο ρον αγ γε λον δι α πρυ σι ως λε γοντα ση με
ρον σωτη ρι α τω κο ο σμω ο τι α νε ε στη Χρι
στος ως παν το δυ υ να α μος

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Αρ σεν μεν ως δι α νοι οι ξαντην παρ θε νευ
ου σαν νη δυν πε φη νε Χρι στος ως βρο τος δε α
μνο ος προση γο ρευται α μω μος δε ως α γευστος
κη λι δοστο η με τε ρον Πα α σχα και ως Θε

ος α λη θης τε λει ος λε ε λε ε κται

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ω ς ε νι αυ σι ος α μνος ο ευ λο γου μενος

η μιν στε φανοςχη στος ε κου σι ι ως υ περ

παντων τε θυται Πα α σχα το κα θαρ τη ρι ον και

αυ θις εκ του τα φου ω ραι αι ος δι και ο

συ νης η μιν ε λαμψεν η η λι ι ος

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ο θε ο πα τρω μεν Δαυ ιδ προ της σκι ω δης κι

βω του η λα το σκι ω των ο λα ος δε του Θε ου

ο α γι ος την των συμ βο λων εκ βα σιν ο ρων

τες ευ φραν θω μεν εν θε ε ως ο τι α νε ε στη

Χρι στος ως παν το δυ υ να α μος

Τοῦ ἁγίου. Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ω ς υ πε ρη λα σε την πριν Νο τσ βα σι λισ σαν

σο φε νυν η βα σι λις Α λε ξα αν δρα εις την σην

γαρ συ νε σιν εκ θαμ βη θει σα ε δρα με ο θεν σοι συ

μπα ρι στα ται Μα αρ τυς εκ δε ξι ω ων τς Θε ο ωσ

περ βα σι ι λι ισ σα

Ρη μα των ος ουκ ε νεγ κων τς ε λεγ μς ο δυσ σε

βης τυ πτε σθαι κε λευ ει το στο ο μα φευ το σον

Γε ωρ γι ε το δε και τοι κος ο μενον κυμ βαλον ως

α ντη χει κραυ γα α ζον μο νος Θε ο ος α ψευδης

ο Χρι στο ος ε ε στιν

Δόξα.

Γνη σι ε φι λε τς Χρι στς πρω τα θλη ταρ χα τε αυ

τς παμ φω τε λαμ πτηρ οι κς με ε νης α στη ηρ

φαι νο τα τε λυ χνι α τι μαλ φε στα τε α γρυ πνε

των τι μω ντων σε φυ υ λαξ φυ λατ τε η μας Μα αρ τυς Γε

ω ωρ γι ι ε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ιδου και τε το κας Α γνη και παρ θε νευ εις εν ταυ

τω θαυ μα πολυ θαυ μα στον ο ο ντως φο βε ρον ξε

νη κ̄σ̄τον Θε̄ ον γαρ τον πᾱ ντα να κτᾱ φε ρ̄ σᾱ σαις α
γκᾱ λαις̄ θη̄ λᾱ ᾱ ζεις̄ τον τρο̄ φο̄ δο̄ ο̄ την Χριστον̄ Κο
ρη̄ νη̄ η̄ πῑ ῑ ον̄

Καταβασία.

Επι της̄ θεῑ ας̄ φῡ λᾱ κης̄ ο̄ θε̄ η̄ γο̄ ρος̄ Αβ
βᾱ κουμ̄ στη̄ τω̄ μεθ̄ η̄ μων̄ καῑ δεῑ κνῡ ῡ τω̄ φᾱ ε
σφορον̄ αγ̄ γελον̄ διᾱ προῡ σῑ ως̄ λε̄ γοντᾱ ση̄ με
ρον̄ σωτη̄ ρῑ ᾱ τω̄ κο̄ ο̄ σμω̄ ο̄ τῑ ᾱ νε̄ ε̄ στη̄ Χρι
στος̄ ως̄ παν̄ το̄ δῡ ῡ νᾱ ᾱ μος̄

Χριστος̄ ᾱ νε̄ στη̄ εκ̄ νε̄ κρων̄ θᾱ νᾱ τω̄ θα
νᾱ τον̄ πᾱ τη̄ η̄ σας̄ καῑ τοις̄ εν̄ τοις̄ μνη̄ μᾱ σῑ ζω
ην̄ χᾱ ρῑ σᾱ ᾱ με̄ ε̄ νος̄ (δῖς) καῑ ἕτερον̄ Ἀγιορειτικον̄

Χ^{Πα}ριστος̄ ᾱ νε̄ ε̄ στη̄ η̄ εκ̄ νε̄ κρων̄ θᾱ νᾱ α
τω̄ θᾱ νᾱ τον̄ πᾱ τη̄ σας̄ καῑ τοις̄ εν̄ τοις̄ μνη̄ μᾱ σῑ ζω
ην̄ χᾱ ρῑ σᾱ ᾱ με̄ ε̄ νος̄ ^{Νη}

Ανᾱ στας̄ ο̄ Ῑ η̄ σους̄ ᾱ πο̄ τοῡ τᾱ φοῡ

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ὠδὴ ε΄

Ο ρ θρι σω μεν ορ θρου βα θε ε ος και αν
 τι μν ρου τον υ υμνον προ σοι οι σω μεν τω Δε
 σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης
 η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τ ην α με τρον σου ευ σπλαγ χνι αν οι ταις του
 Α δου σει ραι αις συ νε χο ο με νοι δε δορ κο τες
 προς το φως η πει γον το Χρι στε α γαλ λο με νω
 πο δι Πα σχα κρο τῶν τεσ αι ω ω νι ι ον

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π ρο σελ θω μεν λαμ πα δη φο ροι τω προ ι ον

τι Χρι στω ω εκτου μνη η μα τος ως νυμ φι ω και
συ νε ορ τα σωμεν ταις φι λε ορ τοις τα ξε σι Πα
σχαθε ου τοσω τη η ρι ι ον

Τοῦ ἁγίου. Ὁρθρίσωμεν ὄρθρου βαθέος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ε ορ τι ον κρο τει σκιρ τω ω σα η Εκ κλη
σι α τηνσεπτην α να α στα σιν τσ Σω τη ρος και
την νυν με τα θε σιν τσ Α θλο φο ρσ ψαλ λσ σα δυ ο
τα κα λα γαρσυ νε ε δρα α μον

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δ ο ξα ζει σσ τε ρας το ξε ε νον θαυ μα το
βρῦ τα ο κα λος Γλυ κε ε ρι ος τον βσν ου ου περ
θαυ μα στως ε ζω ω σας αυ τον δε τω Κυ ρι ω σσ
ζω σανθυ σι ανπρο ση η νε εγ κας
Δόξα.

Α ι νε σε ως ο πως την δο ο ξαν την σην υ
μνη σω πλη ρω σον το στο ο μα μσ χα ρι τω σας
και τον νσν Γε ωρ γι ε και γαρ α γαλ λι α σε ται

ο τανσοι ψα λη το πνε ευ μα α μδ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υπερ α γνε πως υ περ λο ο γον γα λα κτο

τρο φος και παρ θε νος πε ε φυ κας α πο ρω σθ

το φρι κτον μυ στη ρι ον τι μων λοι πον τον το κον σθ σε

προσκυ νω Πανα γι ι α α μδ

Καταβασία.

Ορθρι σω μεν ορθρου βα θε ε ος και αν

τι μν ρου τον υ υ μνον προ σοι οι σω μεν τω Δε

σπο τη και Χρι στον ο ψο με θα δι και ο συ νης

η λι ον πα σι ζω ην α να τε ελ λο ον τα

Χριστος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορειτικον

Χριστος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

Πα
ην χαρι σα α με ε νος

Α να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἡγίασται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ὠδὴ σ'

Κ α τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και

συ νε τριψασμο χλουςαι ω νι ους κα το ο χος πε πε

δη με ενων Χρι στε και τρι η μερος ως εκ κη τους

Ι ω νας ε ξα νε εστης του τα φου (δίζ)

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Φ υ λα ξας τα σημαντρα σω α Χρι στε ε ξη

γερ θης του τα α φου ο τας κλεις της Παρ θε νου

μη η λυ μη να με νος εν τω το κω σθ και α

νε ω ξας η μιν Πα ρα δει ει σθτας πυ λας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σ ὦ τερμου το ζων τε και α θυτον ι ε ρει ει
ον ὡς Θε ος σε αυ τον ε κου σι ι ως προ σα
γα γων τω Πα τρι ι συ να νε στη σας παγ γε νη
τον Α δαμ α να στα ας εκτου τα φου

Τοῦ ἀγίου. Κατῆλθες ἐν τοῖς κατωτάτοις.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ι δου σοι και μι α τερ πνη χε λι δων θε ο συλ
λε κτε λα ε την τ ε α ρος χα α ριν α να πλη ροι οι θαν
μα στωσ ο Γε ωρ γι ος και συγ χα ρη τε λοι πον
τη χα ρα α τ ε τ ε παν τες

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δ ρι μει ας βα σα ν ε σ δει νων ε νεγ κων ὡς τρου φας
ταυ τας η γου υ πο με νων Κυ ρι ι ω και ψα λλων εν δο
ξε η φω νη σ ε της βρο ντης εν τω τρο χω των
ευ χω ων ε ξη χει το

Δόξα.

Ε υ φραι ν ε και σκι ο τα χο ρος Α θλη των πα νη

γυ ρε ως της νυν ευ ρη κο τες ε ξα αρ χο ντα τον Γε ωρ

γι ον και α γαλ λεσθε συν αυ τω δαυ ι τι κως

η με ραγαρ Κυ ρι ου

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Και τι κτεις και πα λιν α γνευ εις ως πριν φο βε

ρος ο το κε τος μητρα νυμ φεν τε Κο ο ρη και α νε κλα

λη τος τον υ περ χρονον βρε φω θε ντα καθ η μας

υ περ ε εν νοιαν τικ τεις

Καταβασία.

Κα τηλ θες εν τοις κα τω τα τοις της γης και

συ νε τριψασμο χλους αι ω νι ους κα το ο χς πε πε

δη με ε νων Χρι στε και τρι η με ρος ως εκ κη τους

Ι ω νας ε ξα νε εσθης του τα φου

Χρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίσ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X^{Πα}
 ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τησας και τοις εν τοις μνημασι ζω
 ην χα ρι σα α με ε νος

A
 να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης, καὶ σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Γεωργηθεὶς ὑπὸ Θεοῦ ἀνεδείχθης, τῆς εὐσεβείας γεωργὸς τιμιώτατος, τῶν ἀρετῶν τὰ δράγματα συλλέξας σεαυτῷ· σπείρας γὰρ ἐν δάκρυσιν, εὐφροσύνη θερίζεις· ἀθλήσας δὲ δι' αἵματος, τὸν Χριστὸν ἐκομίσω· καὶ ταῖς πρεσβείαις Ἁγίε ταῖς σαῖς, * πᾶσι παρέχεις πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ὑπὲρ κόσμου τῆς ζωῆς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θέντα, Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ποθῶν ὁ στρατιώτης, ὁ μέγας Γεώργιος, σπεύδει θανεῖν ὑπὲρ αὐτοῦ· ζῆλον γὰρ θεῖον ἐν καρδίᾳ ἐσχηκώς αὐτὸς ἑαυτὸν προσήγαγε. Τοῦτον οὖν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνήσωμεν πίστει, ὡς θερμὸν προστάτην ἡμῶν, ὡς ἔνδοξον ὄντα Χριστοῦ δοῦλον, μιμούμενον σαφῶς τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ αἰτοῦντα αὐτόν, * πᾶσι παρέχειν πταισμάτων συγχώρησιν.

Συναξάριον.

Τῇ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καὶ Μαύρας.

Στίχ. Ἐπλώσε Χριστὸς χεῖρας ἐν σταυρῷ πάλαι,

Ἐπλώσε καὶ νῦν Μαύρα σὺν Τιμοθέω.

Σταυρῷ Τιμόθεος τριτάτη τανύθη ἅμα Μαύρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Διοδώρου καὶ Ῥοδοπιανοῦ διακόνου.

Στίχ. Ῥοδοπιανῷ καὶ Διοδώρῳ ῥόδα,

Ἦ δῶρα μᾶλλον ἦσαν οἱ πληκται λίθοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ σημειοφόρου, Ἐπισκόπου Ἄργους.

Στίχ. Ρίψας τὸν ἐχθρὸν ἐν θεάτρῳ τῷ βίῳ,

Ζωστήρα νίκης ζωννύη θανῶν, Πέτρε.

Οἱ Ἅγιοι εἴκοσιν ἑπτὰ Μάρτυρες πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Βληθεῖσιν εἰς πῦρ ἀνδράσι τρις ἐννέα,

Ἰαμα, Σῶτερ, σὴ τὸ τῆς Γραφῆς δρόσος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Οἰκουμενίου, Ἐπισκόπου Τρίκκης τοῦ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Οἰκουμένιον καὶ θανόντα τοῖς λόγοις,

τιμῷ κατορθῶν ἔργον ἐκ λόγων μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ξενίας τῆς θαυματουργοῦ, τῆς ἐκ Καλαμῶν.

Στίχ. Ξενίας ὠφθης ἐργάτις ὦ Ξενία,

Ξενίαν σεμνή, οὐρανῶν σὺ ποθοῦσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ εὕρεσις καὶ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ τοῦ ἐν Στειρίῳ.

Στίχ. Ἐπλησε Λουκᾶς θαυμάτων τὴν Ἑλλάδα,

ὅς οὐδὲ νεκρὸς παύεται τῶν θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ ἐν Σπηλαίῳ, τοῦ Ῥώσσου.

Στίχ. Ὁ τῶν Σπηλαίων Κιέβου ποιμενάρχης,

Εὔρε Θεοδόσιος Παμποιμενάρχην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Βατοπαιδινοῦ, γενομένου ἐπισκόπου Περιθεωρίου.

Στίχ. Φωτὸς πλησθεὶς ἐντεῦθεν ὁ Θεοφάνης,

Φωτὶ συνῆπται Βασιλείας ἀδύτῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἀχμέτ τοῦ Κάλφα, τοῦ ἀπὸ Ἀγαρηνῶν. (†1682)

Στίχ. Πάντων μεγίστη πίστις Ἰησοῦ πέλει,

Ἀχμέτ βοήσας, πάμμεγα στέφος δέχη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων μητέρων ἡμῶν Ἰουλιανῆς, πρώτης καθηγουμένης τῆς ἐν Μόσχᾳ ἱερᾶς μονῆς τῆς Συλλήψεως τῆς Θεοτόκου (†1393), καὶ Εὐπραξίας συμμοναστρίας (†1394), ἀυταδέλφων τοῦ Ἁγίου Ἀλεξίου, Μητροπολίτου Μόσχας.

Στίχ. Ἰουλιανὴ καὶ Εὐπραξία ἅμα,

Χοροῦ μετέχουσι σωφρόνων παρθένων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Μαμαΐ, Καθολικοῦ τῆς

Γεωργίας. (†744)

Στίχ. Ὁ Καθολικὸς Μαμάϊ Γεωργίας,
Μισθὸν εἴληφεν ἐκ Βασιλέως ὄλων.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ὁσίων Μιχαήλ καὶ Ἀρσενίου, ἰδρυτῶν
τῆς Ἰβηριτικῆς μονῆς ἐν Ὀλύμπῳ τῆς Βιθυνίας.**

Στίχ. Ἐκ τοῦ Ὀλύμπου τοῦ κάτω πρὸς τὸν ἄνω,
Μιχαήλ ἐχώρησε σὺν Ἀρσενίῳ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Νεομάρτυρος Παύλου
τοῦ ἐκ Βίλνιους Λιθουανίας.**

Στίχ. Ὁ Λιθουανὸς ἐμαρτύρησε Παῦλος,
καὶ αἰεὶ συνήρμοσται Χριστῷ τῷ Λίθῳ.

**Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Δευτέρα τοῦ Πάσχα, ἐκ μεταθέσεως ἐορτάζομεν
τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου
τοῦ Τροπαιοφόρου.**

Στίχ. Ἐχθροὺς ὁ τέμνων Γεώργιος ἐν μάχαις,
Ἐκὼν παρ' ἐχθρῶν τέμνεται διὰ ξίφους.

Ἦρε Γεωργίου τρίτη εἰκάδι αὐχένα χαλκός.

Ὁ ἐνδοξὸς καὶ θαυμαστὸς καὶ μέγας Μάρτυς Γεώργιος, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ χώρας τῆς Καππαδοκῶν, γένους ἐπισήμου, ἐν ταῖς τῶν Τριβούνων στρατείαις διαπρέψας· ἐν ᾧ δὲ ἀθλεῖν ἔμελλε, Κόμης ἦν τὴν ἄξιαν. Τοῦ οὖν βασιλέως τὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ὠδίνοντος πόλεμον, καὶ δόγμα ἐξενεγκόντος, τοὺς μὲν ἐξομνυμένους καὶ ἀθετοῦντας τὸν Χριστὸν τιμῶν βασιλικῶν καὶ δωρεῶν ἀξιούσθαι· τοῖς δὲ μὴ πειθομένοις θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν, αὐτὸς παρὼν ὁ Ἅγιος, Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνεκήρυξε, τὴν τῶν εἰδώλων ματαιότητα διελέγχων καὶ ἀσθένειαν καὶ μυκτηριζῶν τοὺς πιστεύοντας ἐπ' αὐτά.

Ἐπεὶ δὲ οὔτε κολακείαις οὔτε ὑποσχέσεσι τοῦ τυράννου, ἃς καὶ πολλὰς ἐποιεῖτο, ὑπεῖξεν οὔτε ἀπειλαῖς, ἀλλὰ δῆλος ἦν πάντων ὑπερορῶν, πρῶτον μὲν κοντῷ κατὰ τῆς γαστρὸς ἐλαύνεται. Τοῦ δὲ κοντοῦ τῆς μὲν σαρκὸς ἀψαμένου, ὥς τε καὶ πολὺ αἷμα καταρρέῦσαι, ἀποστραφείσης δὲ τῆς αἰχμῆς, διέμεινεν ὁ Ἅγιος ἀβλαβής. Εἶτα ἐν τροχῷ, ἀκμαῖς σιδηραῖς ἠρμοσμένῳ, δεθείς, κατὰ πρᾶνοῦς ἀφίεται τοῦ πεδίου· καὶ τὸ σῶμα εἰς πολλὰ διαμερισθεῖς, αὐθις ὑγιῆς καθίσταται, θείου Ἀγγέλου ἐπιστασία.

Ἐμφανισθεῖς δὲ τῷ βασιλεὶ καὶ Μαγνητίῳ τῷ συνέδρῳ αὐτοῦ θύουσι τοῖς εἰδώλοις, ἐπὶ τῷ σῶος φανῆναι πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν ἐπεσπάσατο πίστιν· οἱ τῇ τοῦ βασιλέως προστάξει ἔξω τῆς πόλεως τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Προσῆλθε δὲ τῷ Χριστῷ καὶ ἡ βασίλισσα Ἀλεξάνδρα, καὶ τοῦ τυράννου ἐνώπιον τὸν Χριστὸν Θεὸν ὠμολόγησεν. Ἐπίστευσαν δὲ καὶ ἕτεροι πολλοὶ τῷ Χριστῷ ἀβλαβῆ τὸν Ἅγιον ἐκ τοῦ λάκκου τῆς ἀσβέστου, ἐν ᾧ ἐβλήθη, ἰδόντες ἐξεληθόντα. Μετὰ ταῦτα, κρηπίσι σιδηραῖς, ἥλους ἐχούσαις, τοὺς πόδας ἐμπείρεται καὶ τρέχειν καταναγκάζεται· καὶ προσέτι, ξηροῖς νεύροις βοῶν τύπτεται ἀφειδῶς. Ἐπιζητήσαντος δὲ τοῦ Μαγνητίου σημεῖον, εἰ ἀνασταίῃ τις τῶν κειμένων ἐν τῇ φαινομένη σορῷ τῶν πρὸ πολλοῦ τὸν βίον ἀπολιπόντων, εὐξαμένου τοῦ Ἁγίου ἐπὶ τῷ τοῦ τάφου καλύμματι, ἀνέστη νεκρός, καὶ τῷ Ἁγίῳ προσεκύνησε, καὶ ἐδόξασε τὴν Θεότητα τοῦ Χριστοῦ. Ἐρωτήσαντος δὲ τοῦ βασιλέως· Τίς τε εἶη καὶ πότε τὸν βίον ἀπέλιπε; Τῶν πρὸ τῆς Χριστοῦ παρουσίας βιωσάντων εἶναι εἶπε, καὶ διὰ τὴν πρὸς τὰ εἰδῶλα πλάνην, ἐν τοσοῦτοις χρόνοις ἤδη πυρὶ κατακαίεσθαι.

Ἐφ' ᾧ, πολλῶν τῷ Χριστῷ πιστευσάντων καὶ ἀεὶ προστιθεμένων τῇ πίστει, τὸν Θεὸν μιᾷ φωνῇ ἐδόξαζον. Ἐν οἷς ἦν καὶ Γλυκέριος, οὗ τὸν βουὴν τελευτήσαντα, ὁ Ἅγιος ἤγειρε· τῷ δὲ τοιούτῳ θαύματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν βεβαιωθείς, τὸν διὰ μαρτυρίου στέφανον ἐκομίσαστο ξίφεισιν ὑπὸ τῶν ἀπίστων εἰς πολλὰ κατατμηθεῖς.

Πολλῶν οὖν ἐπὶ τούτοις τῷ Χριστῷ προσερχομένων, καὶ ἔτι, διὰ τὸ τὸν Ἅγιον Μάρτυρα Γεώργιον εἰσελθόντα ἐν τῷ ναῷ τῶν εἰδώλων, ἐνὶ τῶν ξοάνων ἐπισκῆψαι εἰπεῖν, εἰ αὐτὸς εἶη ὁ Θεὸς καὶ αὐτῷ δεῖ προσκυνεῖν. Τὸν δὲ ἐν αὐτῷ δαίμονα ὀλοφυρόμενον ἀποκρίνασθαι ὡς μόνος Θεὸς ἐστὶν ὁ Χριστός· καὶ ἐπὶ τούτῳ ταραχθέντα τὰ εἴδωλα πάντα καταπεσεῖν καὶ συντριβῆναι. Μηκέτι δὲ ἐνεγκεῖν τοὺς λατρευτὰς τῶν Δαιμόνων, ἀλλὰ κρατήσαντας τὸν Ἅγιον ἐνεγκεῖν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ θᾶπτον τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν ἐξαιτήσασθαι. Τοῦ δὲ βασιλέως κελεύσαντος αὐτόν τε καὶ τὴν βασιλίδα Ἀλεξάνδραν διὰ ξίφους τελειωθῆναι, ὁ μὲν Ἅγιος τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη· ἐκείνη δέ, εὐξαμένη ἐν τῇ φυλακῇ τῷ Θεῷ, τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρίῳ τῷ ὄντι ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει ὡς ἀκολουθῶς.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν. **(τρὶς)**

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου, καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν, τὴν αἰώνιον ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος. **(τρὶς)**

* * *

Εἶτα αἰ ζ' καὶ ἡ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.

ᾠδὴ ζ'

Ο Παι αἰ δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος γε
 νο ο με νος αν θρω πος πα σχει ως θνη τος και δι
 α πα θος το θνη τον α φθα ρσι ας εν δυ υ ει ευ

πρεπειαν ο μόνος ευλογητός των Πατεριων
Θεός και υπερενδόξος

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Γυναίκες μετάρωνθε οφρονες
πισώσου εδραμον δεώσθητον μεταδ
κρουων εζηητουν προσεκυνησαν χαιρουσαι
ζωνταθεον και Πασχατομστικον σοις Χρι
στεε Μαθηταις ευηγγελιισααντο

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Η αναατουεορταζομεννεκρωσιν Α
δουτηνκαθαίρεσιν αλλησβιοτης της αιωνιου
απαρχην και σκιωτων τες υμου ουμεντον αιτιον
τον μονον ευλογητον των Πατεριων Θεον και υ
περενδόξον

Στίχ. Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ως οοντως ιερα και πανεορτος αυτη

η σωτηριος νυξ και φωταυ γης της λαμ προ φο ρου
 η με ε ρας της Ε γερ σε ως ου ου σαπρο αγ γε
 λος εν η το α χρο νον φως εκ τα φου σω μα
 τι κως πα σιν ε πε ε λα αμ ψεν

Τοῦ ἁγίου. Ὁ παῖδας ἐκ καμίνου ῥυσάμενος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Π ο θω ω σ ε ξυμ νειν τα θαυ μα σι α και
 πα α λιν συ στελ λομαι ο ταν γαρ αυ τα εξ α ριθ
 μη σαι β λη θω υ περ αμ μον ευ ρι ι σκονται πλη
 θυ νο με να και δε ξαι μ ε το λοι πον α θλη τα
 βρα χυ τ ε το ε φυ υ μνι ι ον

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ο υκ ε ε στιν ου δε γη ου δε θα λασ σα ου
 πο ο λισ ουκ ε ρημος εν θα α λη θως των σων θαυ
 μα των οι κρου νοι πε λα γι ζοντες Μα αρ τυς ουχ υ
 περ βλυ ζου σι το σον γαρ θαυμα στον εν πα ση γη
 α δε ται ο ο νο ο μα

Δόξα.

Η αμ βει ει ται σϝ Στρα ταρ χα την α θλη σιν ^Δ _{δλ} Α
γγε ε λων το στρα τευ μα ^π ₉ σε δ' ο των Α γγε λων Βα σι λευς
κα τα πλα γεις ^Δ _{δλ} ε πε θυ μη σε Μα αρ τυς του καλ λης σϝ ^π ₉
δι ο περ και σιν αυ τω βα σι ^σ λε ευ ει ν ^Δ _{δλ} α ει σε κα τη
ξι ι ω ω σεν ^π ₉

Και νυν. Θεοτοκίον.

Ο λο φω τε σκη νη θε οδ μη τε ^Δ _{δλ} λυ χνι ι
α κα τα χρυ σε ^π ₉ στα μνε κι βω τε ^Δ _{δλ} θε ο κα τοι κη τε
να ε ^Δ _{δλ} ξε νο βλα στη τε ρα αβ δος Μη τρα ναν δρε ^π ₉ τς
σς ι κε τας η μας ^Δ _{δλ} πο λυ ω νυ με Κο ρη δι α
φυ υ λα ατ τε ^π ₉

Καταβασία.

Ο Παι αι δας εκ κα μι νου ρυ σα με νος ^Δ _{δλ} γε
νο ο με νος αν θρω πος ^π ₉ πα σχει ως θνη τος ^Δ _{δλ} και δι
α πα θς το θνη τον ^Δ _{δλ} α φθα ρ σι ας εν δυ υ ει ευ
πρε πει αν ^π ₉ ο μο νος ευ λο γη τος των Πα τε ε ρων ^Δ _{δλ}

Θε ος και υ πε ρε εν δο ο ξος

Xρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἀγίορείτικον

X^{Πα}ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

X^{Πα}ρι στος α με ε νος

Aνα στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ὠδὴ ἡ'

Aυ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα

η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α

ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
 στον εις τους αι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

ευ τε του και νου της αμ πε λου γεν νη μα τος
 της θει ας ευ φρο συ νης εν τη ευ ση μω
 η με ρα της ε γε ρ σε ως βα σι λει ας
 τε Χρι στου κοι νω νη σω μεν υ μνου ντες αυ τον
 ως θε ον εις τους αι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

ρον κυ υ κλω τους ο φθαλ μου σ σου Σι ων
 και ι ι δε ι δου γαρ η κα σι ι σοι θε ο φε γ
 γει εις ω σ φω στη ρες εκ δυ σμων και βο ρ ρα και θα
 λα σ σης και ε ω ω ας τα τε κνα σου εν σοι
 ευ λο γουν τα Χρι στον εις τους αι ω νας

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Π α τερ παν το κρα α τορ και Λο γε και Πνε ευ μα
τρι σιν ε νι ζο με ε νη εν υ πο στα α σε σι φυ
σις υ περ ου σι ε και υ περ θε ε
σε βε βα πτι σμε θα και σε ευ λο γου μεν
τας τους αι ω νας

Τοῦ ἁγίου. Αὐτῆ ἡ κλητῆ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υ μνης ως ευ ω ω δη συλ λε ξαν τες α αν θη
αλ λη Πα ρα δει σθ τε θε ο πνε ευ στ ψαλ τη ρος
τε στε φος λαμ προν α σμα το πλο κον τω Μα ρ τυ
ρι πλε ξω μεν η ρι στευ σε γαρ κα θε λων Σα ταν το
κρα τος

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δ ευ ρο με λη ρ γε ε Προ φη το πρω τε φρα α σον
ο δι και ος ε κει νος ο ε ξαν θη η σας ως φοι νι ξ
τις και ποι ος ε στιν ο με γα λαν χος υ πα ρ
χει Γε ω ρ γι ος γλυ κυ καρ πον ο ντως φυ τον καρ

δι ο τρο φον π ₉

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον, *
ὕμνουντες καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε ρ χσ ε πι φα α νη θι τα χυ νον φθα α σον Δ ₂
η μας την νοσι αν σσ π ₂₂ ως α ε το ος χρυ σο πτε ρυξ π ₉
πε ρι θαλ πων α ει Δ ₂ κα θυ πο δε ξαι δι εις
σσ τας πτε ρυ γας Δ ₂ σκι αν υ πο σην γαρ π ₂₂ κα λον α
να πε παυ σθαι π ₉

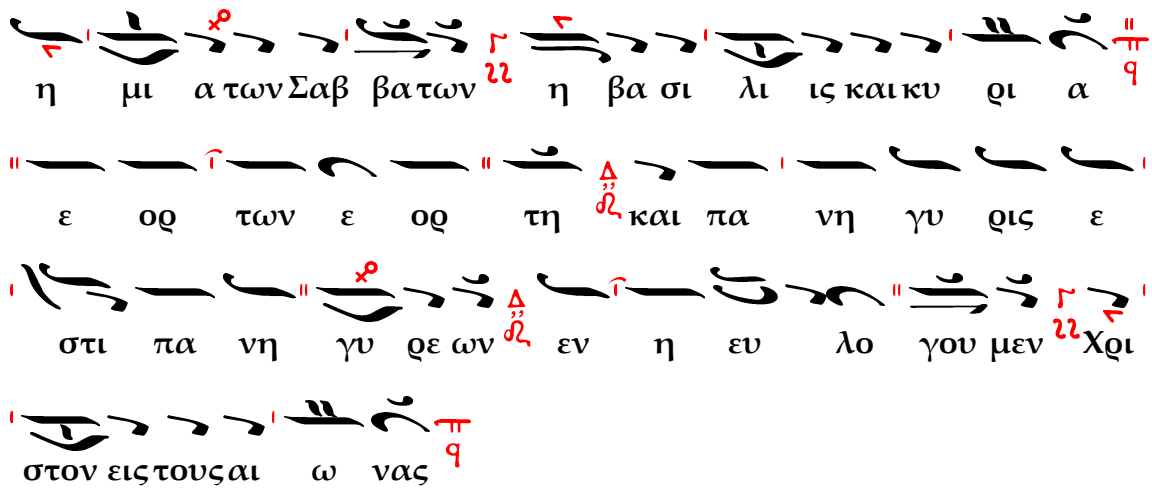
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ι δε ην προ ε ε φης Προ φη τα Παρ θε ε νον Δ ₂
συν ε λα βεν α σπο ρως π ₂₂ η Βα σι λι ις και Κυ ρι α π ₉
και ως Μη τηρ γεν να Δ ₂ τον Πα ντα να κτα πα να
φθο ρος μει να σα Δ ₂ μυ στη ρι ον ξε νον π ₂₂ ο το κε
τος σου Κο ρη π ₉

χ **Α** ι νου μεν ευ λο γου μεν και προ σκυ νου μεν χ
τον Κυ ρι ον Δ ₂

Καταβασία.

Α υ τη η κλη τη η και α γι α η με ε ρα Δ ₂

 η μι α των Σαβ βα των η βα σι λι ις και κυ ρι α
 ε ορ των ε ορ τη και πα νη γυ ρις ε
 στι πα νη γυ ρε ων εν η ευ λο γου μεν Χρι
 στον εις τους αι ω νας

X ρι στος α νε στη εκ νε κρων θα να τω θα
 να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος (δύς) και ἕτερον Ἄγιορείτικον

X ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α
 τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνη μα σι
 ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου
 κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι
 ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα καὶ δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

ὠδὴ θ'

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ τ ο ν ε θ ε λ ο υ

σ ι ι ω σ πα θ ο ν τ α κ α ι τ α φ ε ν τ α κ α ι ε ξ α

ν α σ τ α ν τ α τ ρ ι η μ ε ρ ο ν ε κ τ α φ ο υ

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ι ζ ο υ η ν ε α Ι ε ρ ο υ

σ α λ η μ η γ α ρ δ ο ξ α Κ υ ρ ι ι ο υ ο υ ο υ ε

π ι σ ε α ν ε τ ε ι λ ε χ ο ρ ε υ ε ν υ ν κ α ι α γ α α λ λ ο υ

Σ ι ω ν σ υ υ δ ε α γ ν η τ ε ρ π ο υ Θε ο τ ο ο κ ε

ε ν τ η ε γ ε ρ σ ε ι τ ο υ τ ο ο κ ο υ ο υ σ ο υ

Μ ε γ α λ υ ν ο ν ψ υ χ η η μ ο υ ο υ ο υ τ ο ν ε ξ α

ν α σ τ α ν τ α τ ρ ι η μ ε ρ ο ν ε κ τ α φ ο υ Χ ρ ι σ τ ο ν

τ ο ν ζ ω ο δ ο τ η ν

Φ ω τ ι ζ ο υ φ ω τ ι ι ζ ο υ η ν ε α Ι ε ρ ο υ

σ α λ η μ η γ α ρ δ ο ξ α Κ υ ρ ι ι ο υ ο υ ο υ ε

π ι σ ε α ν ε τ ε ι λ ε χ ο ρ ε υ ε ν υ ν κ α ι α γ α α λ λ ο υ

Σι ων σου υ δε α γνη τερ που Θε ο το ο κε

εν τη ε γερ σειτου το οκουου σου

Χρι στος το και νον Πα α σχα το ζω ο θυ τον

θυ υ μα α μνος Θε ου ο αι ρων την α μαρ

τι αν κο σμου

Ωθει ασ ω φι λης ω γλυ κυ τα της σου

φω νης μεθ η μων α ψευ δω ως γα α αρ ε

πηγ γει λω ε σε σθαι με χρι τερ μα τωνα ι ω ω νος

Χρι στε η ην οι πι στοι οι οι αγ κυ ραν ελ πι ι

δος κα τε χοντες α γαλ λο ο με ε θα

Ση με ρον πα σα κτι ι σις α γαλ λεται και

χαι αι ρει ο τι Χρι στος α νε στη και Α δης

ε σκυ λευ θη

Ω Πα σχα το με ε γα και ι ε ρω τα τον

Χρι στε ω σο φι α και Λο ο γε ε ε του

Θε ου και δυ να μιν δι δου η μιν εκτυ πω τε
ρον σου ου με τα σχει ει ει εν τη α νε σπε ε ρω
η με ρατης βα σι λει ει α ασ σου

Τοῦ ἁγίου. Φωτίζου, φωτίζου.

Με γα λυ νον ψυ χη η μιν τον εν δο ξον ο
πλι ι την Χρι στῶ τῶ Βα σι λε ε ως Γε ωρ γι ον
τον με γαν

Γλυ κυ τα την δρο σον ο ο ρη στα λα
ξα τε και συ κατ ε ξαι ρε τον σκι ιρ τα
ο ο ρος το Α γι ον χο ρευ ε νυν και α γα αλ λῶ
φαι δρωσ ε ευ ρες και γα αρ κρα τισ τον τον με ε γαν
ωρ γι ον ο ρο φυ υ λα α κα

Με γα λυ νον ψυ χη η μιν τον λαμ προν φω
στη η ρα πα σης της οι κῶ με ε νης
τον με γαν

Αι νῶ σιν αι συ μπασαι νυν πατρι αι αι των ε

θωνων ^π9 ευ λο γω σιν υ μιν ^ο8 σι ^Δ2 και συμ φωνως κρα
ζω σι ^π9 και ρε σω τη ρ των πι στω ων η χα ρα ^Δ2 και αι ροις
και συ υ ευ χος Α θλο φο ο ρων ^Δ2 Γε ωρ γι ε υ περ θα
αυ μα α στε ^π9

Δόξα.

Με γα λυ νον ψυ χη η μου ου της τρι συ
πο στα α του ^Δ2 και α δι αι ρε του ^π9 Θε ο τη το στο
κρα τος ^π9

Ρα βδι σμα τα ξε ε σεις ^ν2 και των βω νευ ρων τω δα
μω ^π9 τας κρη πι δας τον λα ακκον ^Δ2 της α σβε στω σε βο
μαι ^π9 ταλ λα τε ο σα υ πε ε στης α θλων ^Δ2 Μα αρ τυς Χρι
στω ^π9 πα ντα μα κα ρι ι ζω ^Δ2 και τον τρο χον κα τα σπα
α ζο ο μαι ^π9

Και νυν. Θεοτοκίον.

Χαι ρε Πα ρ θε νε και αι ρε ^Δ2 και ρε ευ λο γη
με ε νη ^Δ2 και ρε δε δο ξα σμε ε νη ^Δ2 σος γαρ
Υι ος α νε στη ^π9 τρι η με ρω εκ τα φου ^π9

Η δοξα το καλλος η ωραι ο της των πι
 στων η τρυφη των Αγγελων κοσμητο δια
 σωσμα παναγενε Μητηρ Χριστς υτς Θε υτς
 εις την γην σκεπην προσδραμο ο ντας συντηρησον Πανα
 γιιααμ

Καταβασία.

Ο Αγγελος εβοοατη Κεχαριτω
 μεενη Αγνη Παρθενεχαιαιρε και παλιν
 ερωχαιαιρε οσος Υιος ανεστητρι
 ημεροσεκταφου

Φ ωτι ζου φωτιιζου ηνεα Ιερου
 σαλημ η γαρ δοξα Κυριιου ου ου ε
 πι σε ανειλε χορευε νυν και αγαλλου
 Σιων συ υδεα γνητερ πουθεο τοοκε
 εντηεγερσειτου τοοκου σου

Χ ριστος ανεστη εκ νεκρων θανατωθα

να τον πα τη η σας και τοις εν τοις μνη μα σι ζω

ην χα ρι σα α με ε νος (δίζ) και ἕτερον Ἀγιορείτικον

X Πα ρι στος α νε ε στη η εκ νε κρων θα να α

τω θα να τον πα τη σας και τοις εν τοις μνημα σι ζω

Πα ην χα ρι σα α με ε νος

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φου

κα θως προ ει ει πεν ε δω κεν η μιν την αι

ω νι ον ζω ην και με γα ε λε ο ο ος

Εἶτα, Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον, αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-θ

Σ αρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα

σι λε ευ ευς και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα

νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο

ρας και κα τα ρη η σας θα α να τον Πα

σχα της α φθαρ σι αστου κοσμου σω τη η ρι ον
Τοῦ ἁγίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-θ

Εαρ η μιν ε ξε ε λαμ ψεν η λα αμ προ
τῶ Δεσπο ο τῶ και θει α ε ξα να α στασις
προς ὄ ο ρα νι ι ον πα α σχα εκ γης η μας πα α ρα
πε εμ πον ταυ τη δε συ υν εκ λα αμ πει τῶ
πα νεν δο ξῶ Μα αρ τυρος Γε ω ω ρ γι ὄ ο η
μνη η μη Η φω ταυ γη η η η ης ην φαι δρωσ
τε λε σω μεν ι ι να θει ει ασ α ξι ω
θω μεν χα α ρι τος προς Χρι ι στῶ τῶ ο Σω τη η
ρος

Καὶ αὔθις τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος Δι-θ

Σαρ κι υ πνω σας ω ως θνη τος ο Βα
σι λε ευ ευσ και Κυ υ ρι ος τρι η με ρος ε ξα
νε ε ε στης Α δαμ ε ε γει ει ρας ε εκ φθο

ρας και καταγηησασθαα να τον Πα
σχα της αφθαρσι αστου κοσμου σωτη η ρι ον

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Δι-θ

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον
Κυ υ υ ρι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α ανων αι νει ει ει τε α αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρε ε πει
υ υ μνοος τω ω ω Θε ε ε ε ω

Α ι νει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του σοι πρε ε πει υ υ μνοος τω
ω ω Θε ε ε ε ω

Χ Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται

Χ πα σιτοις ο σι οις α αυ του

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει

Κυ υ υ ρι ε ^{Νη} ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να
το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ι να δει ξησ τοις λα
οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α
σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω πος

^Χ Αινεΐτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεΐτε αὐτὸν

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

Ε ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πω σ οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον

τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν λε ε γον τε ες συν η

η μιν δο ξα τω πλη θει των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου Σω

τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι

^Χ Αινεΐτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεΐτε αὐτὸν
κα

τα το πλη θος της με γα λω συ νης α αυ του

X αι ρε τε λα οι και α γαλ λι ι α α α σθε Αγ
 γε λος ε κα θη σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η η
 μα α α α τος αυ τος η μας ευ ηγ γε λι σα α το
 ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ων
 ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο σμου και ε πλη ρω
 σε τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας
 χαι ρε τε λα οι οι οι και αι α γαλ λι α α α α
 σθε

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

A γ γε λος μεν το ο χαι αι αι ρε προ της σης συλ λη
 ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε
 νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε το ον λι
 ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη ση
 α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν
 ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υ πης

Δι
 ευ φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ
 υ υ ων ο δε ε ε ε ε ε αν τι θα α να
 Δι
 α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υτ τω
 ων η η η μιν Δι ο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα
 των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο
 ξα α α α σοι Δι

Στιχηρά προσόμοια δ', τοῦ ἁγίου.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. ᾠχος Πα. ς

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

εν χορ δαι αι αις και αι αι ορ γα α νω
 Δι ε ευ τε τη ην πα νε ορ τον φαι δραν εν δο ξον Α
 να στα σιν πα α ντες πα νη γυ ρι σα ντες πα λιν ε ορ
 τα σω μεν φαι δραν πα νη γυ υ ριν Γε ωρ γι ς τϛ
 Μαρ τυ ρος και στε ψω μεν τϛ ς τον ε α ρι νοι οις αν
 θε σιν ο ντα α ητ τη η τον ο πω ως ταις αυ τϛ
 ι κε σι ι αις λα βω μεν των θλι ψε ων α μα

και πλημ με λη μα των α πο λυ τρωσιν

Στίχ. 7'. Αινείτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α τω

τον Κυ υ υ ρι ον

Ο ο λον προ ο σε νη νο χας σαυ τον τω σοι δε

δω κο τιπαμμα α καρ ζω ην ο λο κληρον ωσ περ

ο λο καρπω σιν ζω σαν και εμ ψυ υ χον και θυ σι

αν ευ προσ δεκ τον και κα θα ρω τα α την ο θεν ε χρη

μα τι σας προ εβυς θερ μο τα α τος ζα λη ης ε ξαι ρθ

με νος πα α ντας πι στει τς υ μνην τας σε Μαρ τυς

και προ σκα λ με νς σε Γε ωρ γι ε

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, και ω σει κε δρος η

εν τω Λι βα νω πλη θυν θη σε ται

Σ πο ο ρον γε ε ωρ γησας εμ με λως τον κα τα βλη

θε ντα τδ λο ο γδ τη κα θα ρα σα ψυ χη τδ

τον ε πλε ο να σας πο νοις α θλη σε ε ως και σο

φως ἀποθεμενος ἐν ἐπιφανίαις θεκαιοτήτων
 κηράτων εὐρεσάπολαυσίνης νυν ἐμφορᾶ
 μενος μακάριταις πρὸς τὸν Θεὸν ὁσπρεσβειαιστῶν
 πιστῶν ὑμνῶντας σε περὶ σωζέ

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ
 εθαυμάστω

σεν ὁ Κυριος

M ααρτυσα ἀθλοφορετῆ Χριστῶν ἐν δι

αφοροῖς ἀναγκαις σωζέπρεσβειαισπάσης

περὶ στασεως ἀπολυτῶν μεενοςκαὶ διωκῶν

ψυχολεθρονδενην ἀθυμιανχαρινδεκαὶ ἐλε

ος ἡμῖν αἰτῶ μεενος ὁπωσταις λιταῖς ὁσσω

θεεντεςχαιροντες γεραρομεν παντες σε

πῶς ἀγῶνας ὁ Γεωργίε

Στιχηρὰ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.

Ἦχος Ἀΐ Κε ρ

Ἄναστητω ὁ Θεὸς καὶ διασκορπισθῆ

τω σαν οι εχ θροι αυ του και φυ γε τω σαν α
πο προ σω που αυ του οι μι σουντες αυ τον

Π ^{Κε} α σχα ι ε ρον η μιν ση η με ρον α να
δε δει κται Πα σχα και νον Α γι ον Πα α σχα
μυ στι κον Πα σχα παν σε βα σμι ον Πα α σχα Χρι
στος ο λυ τρω της Πα σχα α μω μον
με γα Πα σχα των πι στων Πα σχα το πυ λασ η μιν
του πα ρα δει ει σου α νοι οι οι οι ξαν Πα σχα παν τας α
γι α α ζον πι στους

Ως ε κλει πει κα πνος εκ λι πε τω σαν
κε ται κη ρος α πο προ σω ω που πυ ρος

Δ ^{Κε} ευ τε α πο θε ας Γυ ναι αι κες ευ αγ γε
λι στρι αι και τη Σι ων ει πα τε δε χου πα ρ η
μων χα ρας ευ αγ γε λι α της Α να στα σε ως Χρι
στου τε ρ που χο ρευ ε και α γα αλ λου Ι ι

ε ρου σα λημ τον Βα σι λε α Χρι στον θε α
σα με νη εκ του μνη ματος ως νυμ φι ον προ ερ
χο ο με νον

Χ Ου τως α πο λουν ται οι α μαρ τω λοι α πο
προ σω που του Θε ου και οι δι και οι ευ φραν θη
τωσαν

A^{Κε} ι Μυ ρο φο ροι γυ ναι κες ο ορ θρου βα θε ε
ος ε πι στα σαι προς το μνη η μα του Ζω ο
δο ο ο του ευ ρον Αγ γε λον ε πι τον λι θον κα
θη με νον και αυ τος προσ φθεγ ξα με νος αυ ται αις
ου τως ε λε γε τι ζη τει ει ει τε τον ζων τα με
τα των νε κρων τι θρη νει ει ει τε τον αφ θαρ τον ως
εν φθο ρα α πελ θουσαι κη ρυ ξα τε τοις αυ
του ου Μαθη ταις

Χ Αυ τη η η με ρα ην ε ποι η σεν ο Κυ

ρι ος α γαλ λι α σω με θα και ευ φραν θω μεν
εν αυ τη

Π α σα το τερ πνον Πα σα Κυ ρι ου Πα σα
Πα σα πανσε βα σμι ον η μιν α νε τει λε Πα σα
εν χα ρα αλ λη λους πε ρι πτυ ξω με θα
ω ω Πα σα λυ τρον λυ υ υ υ πης και γαρ εκ τα φου
ση με ρον ω σπερ εκ πα στου εκ λα αμ ψας Χρι
στος τα Γυ ναι α χα ρας ε πλη σε λε ε γων κη ρυ υ
ξα τε Α πο στο ο ο ο λοις

Ἦχος Πα φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι

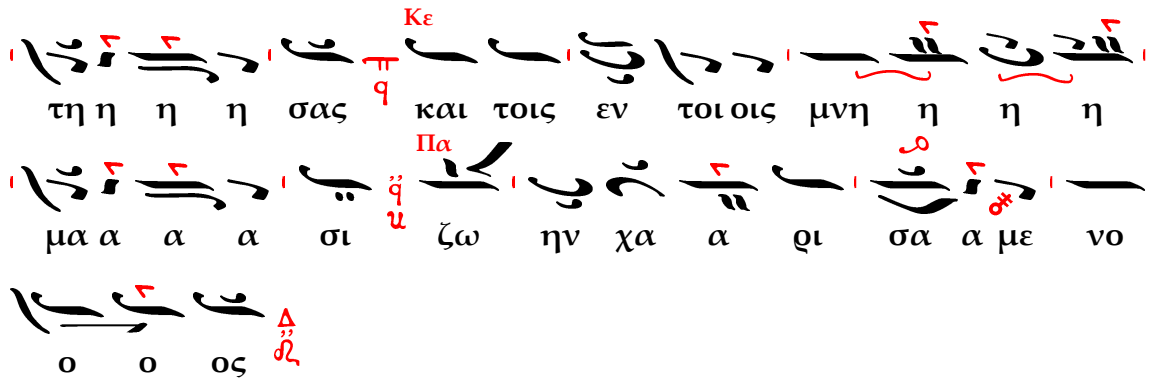
Α α νε τει ει λε ε το ε ε ε ε ε ε αρ
δευ τε ευ ω χη θω ω ω ω ω ω ω ω
με ε εν ε ξε ε ε ε ε ε ε λα α
α ε ξε ε λα α ψε ε ε ε ε ε ε ιε

ε ε ε εν η α να στα α σι ις Χρι ι ι
 στου ου δε ευ τε ε ευ φραν θω ω ω ω μεν η του
 α θλο ο φο ο ρου μνη η η η η μη τους πι στους
 φαι δρου υ υ νου ου σα Α α νε δει ει ει χθη δι
 ο ο φι λε ε ο ορ τοι δε ε ε ε ευ τε μν
 στι κως αυ τη ην πα νη η γυ υ ρι ι ι ι ι
 σω ω ω μεν ου τος γαρ ως κα λο ος στρα τι ι
 ω ω ω της ην δρι σα το ο ο κα α τα
 τω ων τυ ρα α α αν νων και του τους κα α
 τη η σχυ υ νε μι μη της γε νο με ε νος
 του ου πα αθους του ου Σω ω τη η η η η ρο
 ος Χρι ι ι στου ουκ η λε η σε το σκε ευ ος το
 ο πη λι ι νον το ε ε α αυ του αλ λα γυ μνον
 α νε χαλ κε ευ σεν εν βα σα α α α α νοις αυ
 το ο προ σα α μει ει βο ο ο ο ο με ε ε ε
 νος αυ τω ω βο η η η η η η η σω ω

^{Κε}
 ω βο η η σω ω ω με ε ε ε ε λιε
 ε ε ε εν ^Μ α θλο φο ο ρε ε ι κε ε ^{Κε}
 ε τε ε ε ευ ε ^{Πα} εις το σω θη η ναι τα ας ψυ
 χα ας η μων ^Δ

Κ αι νυ υ υ υ υν και α α ει και εις τας
 αι αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α μην

^{Κε} **Α** να στα σε ε ως η η με ε ε ε ρα
^Μ και λαμ πρυν ^{Κε} θω ω ω με ε εν τη πα α νη
 γυ υ υ υ ρει και α λλη λθ ρς πε ρι ι πτυ
 ξω ω ω ω με ε ε ε θα ει πω με ε εν
 α δε ελ φοι και τοις μι σθ ρ ρ σι ιν η η η
^Δ μας συγ χω ρη σω ω μεν πα α αν τα α τη
 Α να α α στα α α α σει και αι ου τω βο
 η η η η σω ω ω ω μεν Χρι στος α νε στη η εκ
 νε ε ε κρων θα να τωω θα α να τον πα

 τη η η η σας ^{Κε} και τοις εν τοις μνη η η η
 μα α α α σι ^{Πα} ζω ην χα α ρι σα α με νο
 ο ο ος ^Δ

Εἶτα, τὸ Χριστὸς ἀνέστη... ἕως ἐκ τρίτου.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, δέσποτα.

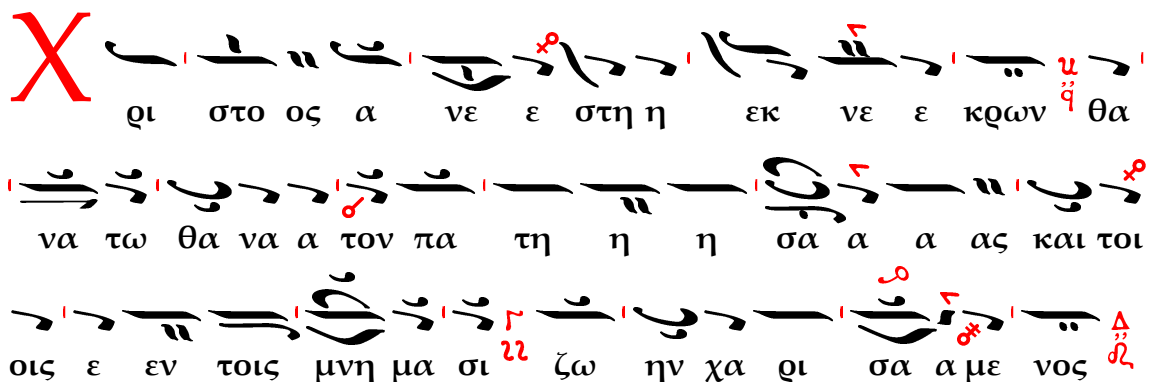
Ὁ ἱερεὺς·

Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ λαός· Ἀμήν.

Καὶ εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης καὶ θυμιῶν ψάλλει τρις ἄνευ στίχων τὸ παρὸν τροπάριον·

Ἦχος ^Α Πα ρ

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων ^υ θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 ος ε εν τοις μνη μα σι ^ζ ζω ην χα ρι σα α με νος ^Δ

Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ αὐτὸ ἐξάκις ὑπὸ τῶν χορῶν, τοῦ ἱερέως λέγοντος τοὺς ἐπομένους στίχους.

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

(ξζ' 2)

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνὸς ἐκλιπέτωσαν· ὡς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός,

Χριστὸς ἀνέστη...

Στίχ. γ'. οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ. (ξζ' 3) Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν, [ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, τερφθήτωσαν ἐν εὐφροσύνῃ.] (ξζ' 4)

Χριστὸς ἀνέστη...

Κυριε Ελεεεεησον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^θ γλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα} ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ρ} θ γλ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^ν ρλ

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρλ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^θ γλ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ ρλ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ρ ρλ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρλ

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Τὰ Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα.
Ἀντίφωνον Α'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξε' (65).

ᾠδὴ Δι-θ.

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πάσα ἡ γῆ. (ξε' 1)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.
(ξε' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς
δυνάμεώς σου ψεύσσονται σε οἱ ἐχθροί σου. (ξε' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλάτωσάν σοι,
ψαλάτωσαν δὴ τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε. (ξε' 4)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. ᾠδὴ β'. Ψαλμὸς ξστ' (66).

Στίχ. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς. (ξστ' 2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδὸν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριον σου. (ξζ' 3)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. (ξζ' 4)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Στίχ. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. (ξζ' 8)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λϑ ς ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω ναςτων αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

 θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτωσε ναν θρω πη σας

 σταν ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και

 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς ξζ' (67).

Ἦχος Πά Πα ρ

Στίχ. α'. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν οἱ ἐχθροὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

 οισ ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. β'. Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν, ὡς τήκεται κηρός ἀπὸ
 προσώπου πυρός.

X ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. γ'. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νος

Στίχ. δ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Χ ρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι

οις ε εν τοις μνημασι ζω ην χα ρι σα α με νο

ο ο ο ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ

Ε ν Εκ κλη σι ι αις ευ λο γει τε τον Θε

ον Κυ ρι ον εκ πη γων Ισ ρα ηλ σω σον η μα

ας Υι ε ε Θε ου ο α να στα α α ας εκ νε

κρω ω ω ω ων

ὁ β' χορός:

Ψαλλον ταςσοι αλ λη λυ υ ι α

Ἦχος Π' Πα ρ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα

να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ασ και τοι

οις ε εν τοις μνη μα σι ζω ην χα ρι σα α με νος

Ἦχος Δι - Θ

Ως των αιχ μα λω των ε λευ θε ρω της και των πτω

χων υ πε ρα σπι στης α σθε νων των ι α τρος βα σι

λε ων υ πε ερ μα χος Τρο παι ο φο ρε με γα λο μα ρ

τυς Γε ωρ γι ε πρε σβευ ε Χρι στω τω Θε ω σω θη ναι

τας ψυ χας η μων

Ὑπακοή.

Ἦχος Δι - Θ

Προ λα βυ σαι τον ορθρον αι πε ρι Μα ρι

αμ και ευ ρου σαι τον λι θον α πο κυ λι σθε ντα τς

μνη μα τος η κου ον εκ τς Α γγε λς τον εν

φω τι α ι δι ω υ πα αρ χο ντα με τα νε

κρων τι ζη τει τε ως ανθρωπον βλε πε τε τα εν
 τα φι α σπα αρ γα να δρα με τε και τω κο σμω
 κη ρυ ξα τε ως η γερ θη ο Κυ ρι ος θα να τω
 σαστον θα να τον ο τι υ παρ χει Θε ου Υι ος
 του σω ζοντος το γε νοςτων αν θρω ω ω πων

Κοντάκιον τοῦ Πάσχα.

Ἦχος Δι-θ

Ει και εν τα φω κα τηλθες α θα α να τε α
 λλα του Α δα κα θει λεςτην δυ να μιν και α νε
 στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ ναι ξι
 Μυ ρο φο ροις φθεγ ξα μενος χαι ρε τε και τοις σοις Α
 πο στο λοις ει ρη νην δω ρου ου με νος ο τοις πε
 σου ου σι πα ρε χων α να στα σι ι ιν

Ἦχος Γα ρ

Ει και εν τα φω κα τηλθες α α θα να α τε
 α λλα του Α δα κα θει λες τη ην δυ να α μιν και
 α νε στης ως νι κη της Χρι στε ο Θε ος γυ

ναι ξι Μυρο φο ροις φθε γξα με νο ος χαι ρε ε τε
 και τοις σοις Α πο στο ο λοις ει ρη νην δω ρου με
 νος ο τοις πε σου σι πα ρε χων α α να στα α σι ι
 ι ιν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου·

ᾠχος Ἱ Πα ρ

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι σθη η η τε ε
 Χρι στο ο ο ον ε ε νε δυ υ σα σθε Α λλη
 λ ς ς ς ς ι ι ι ι α (δὶς)

Τὸ τρίτον

Ο σοι εις Χρι στον ε βα πτι ι ι ε βα πτι
 σθη τε ε ε ε ε ε ε ε ε Χρι
 στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε ε Α λλη
 λ ς ς ς ς ι ι ι ι α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
 τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι ω

νων α μην ^Δ₂

Χ ρι στο ο ο ον ε νε δυ υ σα α σθε

ε Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α ^π₉

Ν ε ε δυ υ υ υ να α α μις ^π₉

Ο ο ο ο σοι οι οι οι οι οι οι ^π₉

εις Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε ε ε

βα α α α πτι ι ι ε βα πτι σθη τε ε ^{Νη} ^{Πα}

ε ε ε ε ε ^Δ₂ Χρι στο ο ο ο ο ο ον ε ε ε

ε ε ε νε δυ υ υ υ υ υ σα α α σθε ε ^π₉

ε ε ε ε ε ε ^Δ₂ Α α α α α λλη λϝ ϝ ϝ

ϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α ^π₉

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ. (Πρξ. ιβ' 1-11).

(Ζῆτει τῷ Σαββάτῳ τῆς Δ' ἑβδ. τῶν Πράξεων).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος βαρὺς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ξγ').

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ρα Γα ϕ

Ευφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ
καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπαινεθήσονται
πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ

Ἦ Χ Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ
ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ ἐξελεῖς τὴν ψυχὴν μου

Ευφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ
καὶ ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν καὶ ἐπαινεθήσονται
πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ

Ἦ Χ Σκέπασόν με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευομένων
ἀπὸ πληθους ἐργαζομένων τὴν ἀδικίαν

Ε
υ φρανθη η σε ται δι καιος εν τω Κυ ρι ι ω
και ελ πι ει επ αυ τον και ε παι νε θη σονται πα
αντες οι ευ θει εις τη καρ δι ι α α α α

‘Ο διάκονος: Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης:

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

‘Ο διάκονος: Πρόσχωμεν.

Κατ’ ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν ἀζύμων· ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βουλόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτενῆς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν δεδεμένος ἀλύσεισι δυοσί, φύλακές τε πρὸ τῆς θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου ἤγειρεν αὐτὸν λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπεσον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπέ τε ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιζῶσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου καὶ ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐτῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστὶ τὸ γινόμενον διὰ τοῦ ἀγγέλου, ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ δευτέραν ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην τὴν σιδηρᾶν τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ ἠνοίχθη αὐτοῖς, καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύμην μίαν, καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ’ αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος γενόμενος ἐν ἑαυτῷ εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ καὶ ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς Ἡρώδου καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ἀλληλουάριον τῆς ἡμέρας.

Ἀλληλούϊα (γ). Ἦχος α΄. Ψαλμὸς πη΄ (88).

Ἦχος 4 Κε 6

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ï α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ï ï ï ï α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ï ï ï ï α

^χ **E** ξο μο λο γη σον ται οι ου ρα νοι τα θαν
μα σι α σου Κυ ρι ε και την α λη θει α
αν σθ εν εκ κλη σι ι ι α α Α α α γι
ι ι ι ων

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ï α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ï ï ï ï α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ϑ ï ï ï ï α

^χ **O** Θε ος ο εν δο ξα ζο με νος εν βϑ λη
α γι ων με γας και φο βε ρος ε στιν ε πι
παν τας τϑς πε ρι κυ υ υ κλω ω α α αυ τϑ

A ^{Πα} λλη λϑ ϑ ϑ ï α ^{Κε} Α λληη λϑ ϑ ϑ
ϑ ï ï ï ï α Α α α α λληη λϑ ϑ ϑ ϑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ὁ ἱερεύς: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.
Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ λαός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος: Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ λαός: Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

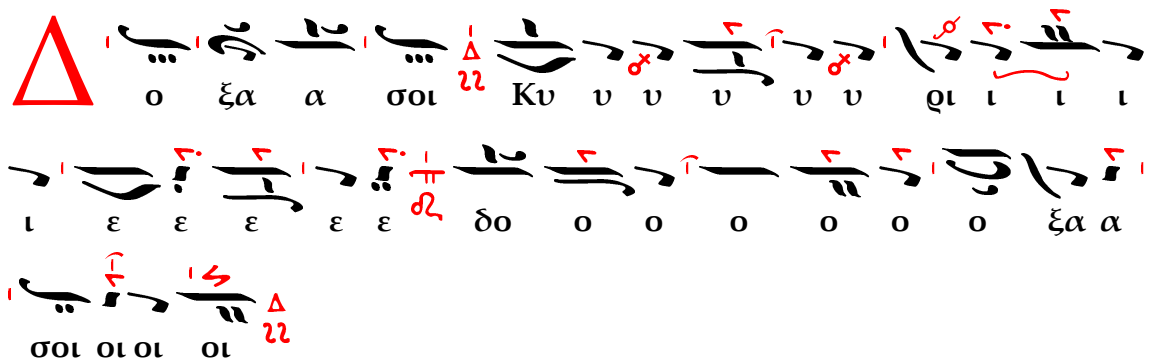
Ὁ ἱερεύς: Πρόσχωμεν.

Καὶ ὁ διάκονος ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον.

(Ἰω. α' 18-28).

Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακεν πώποτε· ὁ μονογενὴς υἱὸς ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρὸς ἐκεῖνος ἐξηγήσατο. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἱερεῖς καὶ Λευίτας ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; Καὶ ὠμολόγησεν καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὠμολόγησεν ὅτι Ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὁ Χριστὸς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; Ἥλιος εἶ σύ; Καὶ λέγει· Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; καὶ ἀπεκρίθη, Οὐ. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀποκρισὶν δῶμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; Ἔφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης. Καὶ ἀπεσταλμένοι ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων· καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς οὔτε Ἥλιος οὔτε ὁ προφήτης; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἕστηκεν ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε, αὐτὸς ἐστὶν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν, οὗ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. Ταῦτα ἐν Βηθανίᾳ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

Ἦχος ἰΐ Δι. ς

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α

πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

ε ε ε ε α **Τ**ων ο ο ο ο ο λω ω ω

ων υ πο ο δε ξο ο ο με νοι οι

Ται αις α αγ γε λι ι και αις α ο ρα α α

τω ως δο ο ρυ φο ο ρ ς ς με νο ον

τα α ξε σι ι ι ι ι ι ι ι ιν Α

λλη λ ς ς ι ι ι ι α α α α α

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παπᾶ.

Ἦχος Δι-θ.

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρ ι ε Ε λε η η σον

Δι-θ

Π α ρ α σχ ς Κυ ρι ι ε

Π α ρ α σχ ς ς Κυ ρι ι ε

Π α ρ α α σχ ς Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρ α α σχ ς ς Κυ υ ρι ε

Π α ρ α α σχ ς ς Κυ ρι ι ε

Π α ρ α σχ ς ς Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σς

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σς

Λειτουργικὰ σύντομα, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου. ᾠχος Δι-θ

Π α τε ε ρ α Υι ον και Α γι ον Πνε ευ

μα Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι

σον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ

καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σσ

Ε χο μεν προστον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον και ἄλλως :

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ βα

ωθ πλη ρης ο ς ρα νος και η γη της δο ξης σσ

ω σαν να εντοις υ ψι ι σοις ευ λο γη με νος

ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ς

ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι στοις

Σ ε ε υ μν ς μ εν σε Ευ λο γ ς μ εν

σοι ευ χα ρι στ ς μ εν Κυ υ ρι ε και δε ο με

θα σ ς ο Θε ος η μων * και ἄλλως : ο Θε ο ος

η η η μων

Ἐτονίσθησαν ιζ' Αυγ. ,αθζζ', ἀντεγράφησαν ε' Ἰαν. ,βις', ΙΑ.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Ο Α α γγε λο ος ε ε ε βο ο ο α

τη Κε ε χα ρι ι τω ω με ε ε νη η

Α γνη η Πααθ θε ε νε ε χαι αι αι ρε και

πα λι ιν ε ε ε ρω χαι αι αι ρε ε ο

σο ος Υι ο ος α νε ε ε στη η η τρι ι

η η με ρο ο ος εκ τα α α α α φου

Φ ω τι ι ι ζ ς φω τι ι ι ζ ς η νε

ε ε α α Ι ι ε ε ρ ς σα α α λη ημ

η γαρ δο ο ξα Κυ ρι ι ι ου ου ου ου ου

ε πι σε ε α α νε ε ε τει ει λε ε

χο ο ο ρε ευ ε ε νυ υ υ υν και αι α γα α

α α αλ λου ου Σι ι ι ων συ υ υ υ δε

ε Α α α γνη η η η τε ερ πρ Θε ε

ο ο το ο ο κε ε εν τη η ε ε γερ σει

του ου το ο ο ο ο κϛ ϛ ϛ ϛ σϛ ϛ ϛ ϛ

Κοινωνικόν, Γαβριήλ Κουντιάδου.

Ἦχος Δι-Θ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω μα α α α ρα α α α α α

α α α α χα α α α α α α α α ρα

α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α Χρι ι ι ι ι

ι ι ι ι σω μα α Χρι ι στϛ ϛ με τα λα α α

α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α με ε τα α

ο συ υ υ υ υ υ υ υ υ εις μνη μο ο συ υ
 νο ον αι ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω αι ω ω ω νι ο ον ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε σται Πα ε ε σται αι αι
 δι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι και αι αι αι ε ε σται δι ι ι ι και ο
 ος Αλ λη λϝ ϝ ϝ ι ι ι α α α α α α α
 α

Ὁ χορός, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν τὸ φῶς·

Ἦχος Πά Πα φ

Χρι στο ος α νε ε στη η εκ νε ε κρων θα
 να τω θα να α τον πα τη η η σα α α ας και τοι
 οισ εν τοι οισ μνη μα α σι ζω ην χα ρι σα α με νο
 ο ο ο ο ο ο ο ος

Ἦχος Δι - θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σθ ο τι η ξι ω σ α ς η μ α ς των α
 γι ω ν σ θ με τ α ς χ ει ν μ υ σ τ η ρ ι ι ι ι ω ν τη ρ η σ ο ν
 η μ α ς εν τ ω σω α γι α σ μ ω ω ο λ η ν τ η ν η
 με ε ρ αν με λε τ ω ν τ α ς τ η ν δι και ο συ υ ν η ν σ θ
 Α λ λ η λ θ ι α Α λ λ η λ θ ι α Α λ λ η
 λ θ ι α α α α

Καὶ ἀντὶ τοῦ Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου, πάλιν τό·

Ἦχος Δι-Θ

Χ ρ ι σ τ ο ς α ν ε σ τ η εκ νε κ ρ ω ν θα ν α τ ω θα
 ν α τ ο ν πα τ η ς α ς και τοις εν τοις μνημασι ζω ην
 χα ρ ι σα με ν ο ς (τρὶς) με τέλος ζω ην
 χα ρ ι σα με ν ο ο ς

Ὁ ἱερεὺς ἀναφωνεῖ πρὸς τὸν λαόν· Χριστὸς ἀνέστη.

Ὁ λαός· Ἀληθῶς ἀνέστη, τὸ αὐτὸ ἐπαναλαμβάνεται ἄλλας δύο φορὰς καὶ ἀκολουθῶς·

Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Δόξα τῇ αὐτοῦ τριημέρῳ ἐγέρσει.

Ὁ λαὸς ἀποκρίνεται διὰ τοῦ· Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν κατακλείει διὰ τοῦ· Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν... (ὅλον), καὶ

Ὁ λαὸς ἀντιφωνεῖ· Ἀληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.
